

[Oluf Pedersen.]

vedkommende — det er en rent personlig bemærkning — at jeg har ingen som helst tro til jetjagere og den slags.

Jeg rejser som aktuelt problem — og det gælder ikke om at løse det i løbet af dage eller uger, men indenfor en rimelig tid —: vi må hindre, at den prisstigning, der er sket på fast ejendom, og som kun er en konjunkturskabt værdi i alt fald for den samfundsskabte jordværdis vedkommende, bliver til falsk købekraft ved salg og prioritering. Det er nødvendigt, hvis man vil sikre et sundt pengevesen. Dette skal være sagt i anledning af de mange bladskriverier i venstrepressen og den konservative presse på baggrund af det, man ventter skal komme fra grundskyldskommissionen — som man forøvrigt ikke kender, eller som man har givet forkert besked om; jeg ved ikke, hvilken af delene der er rigtigt. Det gælder også de overfladiske bemærkninger, som det ærede medlem hr. Aksel Møller gjorde herom i går. Det ærede medlem forstår heller ikke, hvad det drejer sig om. Når vi skal begrænse købekraften — og det er jo det, vi drøfter her i dag og også talte om i aftes — må det være naturligt, at man i første omgang sætter ind mod den falske købekraft, den købekraft, som ikke er skabt ved arbejde, men som udelukkende er skabt ved tilbud og efterspørgsel. Der er det morsomme ved det, at når man begrænser købekraften ved hjælp af grundskyld, betyder det ikke alene, at man binder det beløb, som man påligner — lad os sige, at man påligner 1 pct. eller 80 mill. kr. — men det betyder også, at man binder det kapitaliserede beløb; derfor vil man være i stand til at give skattelettelser for grundskyldens beløb og dog få den bindende virkning. Dette være anbefalet til den høje regerings og de ærede medlemmers overvejelse.

Rager: Den behandling, som finder sted her af 11 lovforslag på en gang — hvilket naturligvis er begrundet i den særlige politiske situation, der ligger bagved — rummer jo den fare, at enkeltheder i forslagene kommer til at drukne, når den endelige afgørelse skal træffes. Jeg vil derfor gerne gøre et par rent saglige bemærkninger om enkelte bestemmelser i et par af forslagene i forventning om, at det udvalg, som måtte

komme til at beskæftige sig med disse sager, vil finde anledning til at gå nærmere til bunds i de to problemer, som jeg gerne vil have lov til at drage frem.

Det første lovforslag, jeg ønsker at gøre en bemærkning til, er forslag til lov om ændring i lov om tobaksafgifter, fremsat af den højtærede finansminister. I dette lovforslag foreslås en ændret beskatning for cigarillos, men samtidig sker der en principiel ændring i hele loven om tobaksafgifter, idet den kredittid på 4 måneder for stempelmærker, som man hidtil har haft, nu begrænses til 3 måneder. Jeg indrømmer, at her er der virkelig gjort en positiv indsats for en forbedring af statens likviditet, idet dette skulle bringe en indbetaling, der er opgjort til 30 mill. kr., men som iøvrigt overfor mig af kyndige folk indenfor branchen er opgjort til ca. 50 mill. kr. Jeg forstår jo meget godt, at dette har en hensigt, som ligger på linie med de bestræbelser, man gør sig ved hele det lovkompleks, som her er til behandling, men jeg spørger: Er det virkelig forsvarligt på en enkelt branche at lægge en byrde af så stort et omfang? Jeg er ikke klar over, hvor mange virksomheder det drejer sig om, men jeg er sikker på, at det bl. a. drejer sig om nogle få, ret store virksomheder. Jeg vil da gerne spørge den højtærede finansminister, om han har gjort sig noget nærmere begreb om, hvorledes situationen kan udvikle sig for disse virksomheder. Det vil vel være for meget at vente, at disse virksomheder skulle være så vel konsoliderede, at de kan klare deres likviditet, når disse 30 mill. kr. skal ud. De har formentlig ikke anden udvej end at gå til bankerne og låne. Så er spørgsmålet: Er bankerne i stand til i øjeblikket at præstere dette, eller er bankerne for at præstere det nødt til at skaffe sig pengene ved at rediskontere i nationalbanken? Er nationalbanken villig til at foretage en sådan rediskontering? Derved får man måske alt det, man har til hensigt at skabe, ødelagt.

Det forekommer mig altså ikke velanstændigt at tage et forholdsvis lille udsnit af erhvervslivet og pålægge det en sådan udbetaling, som der her er tale om. Jeg beder finansministeren, hvis der kan blive lejlighed dertil, udtale sig herom, men jeg anmoder iøvrigt om, at sagen må blive